

Să-ți amintești...

Danab

Să-ți amintești, copile drag
De sfatul dat, acasă
Când tatăl îți șoptea în prag
Ca să rămâi..! Pe drum, pribeag
Tu să nu pleci de-acasă...
Ai vrut viața să-ți petreci
Fără de remușcare
Că-i lași în suflet când tu pleci
Neostoite doruri reci
Și-n ochi, lacrimi amare!.

De tine s-a apropiat
Măicuța ta cea bună...
O, ai uitat cum o iubeai
Când te ținea de mână?
Micuț în ochii tăi erai
Și ea.. zâna frumoasă...
Acum, nu mai ascuți de ea
C-a-mbătrănit măicuța ta
Și de-al ei sfat nu-ți pasă...

Te duci așa fără să știi
Ce roșcove te-așteaptă
Tu crezi că numai bucurii
Care vor ține zile mii,
Găsești pe calea lată?...
Că lumea îți va oferi
Belșug și-ndestulare?
Odat-acestea vor pieri
Și cine te va mântui
Din drumul de pierzare?

Adu-ți aminte dragul meu
Copil.. de a ta casă...
De-nvățătura ce-ai primit
Bogată și aleasă...
Viața, nu ți-o da la porci
La roșcovele-amare,
Acum e timpul să te-ntorci
Să vii să-ți ceri iertare
Acum e timpul hotărât
Din cer. Din veșnicie..
Te-așteaptă cerul tot, plângând

În lacrimi multe- o mie...
Iar în căsuța-n care-ai stat
Și te-ai făcut tu, mare,
Te-așteapt-un tată-ndurerat
Și-o mamă.. iubitoare!

14.09.2015